

تولیات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

صفحه‌های ۷۸-۷۵

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

محمد رضا اسدی^۱، رسول شهروز^{۲*}، شاپور حسن‌زاده^۳، سید داود شریفی^۴ و فرهاد سلطان‌علی نژاد^۴

۱. دانشجوی دکتری بافت‌شناسی مقایسه‌ای، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه - ایران

۲. استاد، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه - ایران

۳. دانشیار، گروه علوم دام و طیور، دانشگاه تهران، تهران - ایران

۴. دانشیار، گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه - ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۰۵/۰۶

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۵/۰۲/۱۸

چکیده

تأثیر پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و مخلوط آنها در جیره‌های با کمبود پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده در یک آزمایش فاکتوریل 2×4 با دو سطح پروتئین (توصیه شده و ۱۰ درصد کمتر) و چهار نوع افزودنی (بدون افزودنی، پروبیوتیک گالیپرو، پری‌بیوتیک تکنوموس و مخلوط آنها) در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار و ۴ تکرار و ۲۵ قطعه بلدرچین در هر تکرار بررسی شد. پرنده‌ها از جیره‌های کم پروتئین به مقدار بیشتری مصرف نمودند و ضریب تبدیل بالاتری داشتند ($P < 0/05$). ضریب تبدیل پرنده‌گانی که در جیره خود افزودنی (پری‌بیوتیک، پروبیوتیک و مخلوط آنها) دریافت کردند، کمتر بود ($P < 0/05$). وزن نسبی روده کور در پرنده‌گانی که با جیره‌های با پروتئین کمتر تغذیه شدند، بیشتر بود ($P < 0/05$). افزایش معنی‌دار در عمق کریپت در دوازدهه و کاهش معنی‌دار در طول پرز در ژرونوم و نسبت طول پرز: عمق کریپت در دوازدهه و ژرونوم با تغذیه جیره‌هایی با کمبود پروتئین مشاهده شد ($P < 0/05$). طول پرز در دوازدهه پرنده‌گان با جیره فاقد افزودنی، کمتر از پرنده‌گان تغذیه شده با جیره‌های حاوی پری‌بیوتیک و مخلوط آنها بود ($P < 0/05$). نسبت طول پرز: عمق کریپت در ژرونوم پرنده‌گانی که با جیره حاوی پروتئین توصیه شده و مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک تغذیه شدند، بالاتر از سایر پرنده‌گان بود ($P < 0/05$). افزودن مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک به جیره سبب افزایش طول پرزهای ایلئوم شد ($P < 0/05$). براساس نتایج حاصل، استفاده از پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و مخلوط آنها در جیره‌هایی با کمبود پروتئین، با بهبود فراسنجه‌های هیستومورفومتری روده بلدرچین ژاپنی، موجب بهبود ضریب تبدیل در آنها می‌شود.

کلیدواژه‌ها: بلدرچین، پروبیوتیک، پری‌بیوتیک، روده باریک، سین‌بیوتیک، هیستومورفولوژی

مقدمه

بلدچین پرنده‌ای با گونه‌های متعدد و طرح و رنگ‌های متفاوت است که در دهه‌های گذشته مورد توجه پرورش‌دهندگان قرار گرفته است [۲۲]. این پرنده به لحاظ سن پایین عرضه گوشت آن به بازار (پنج الی شش هفتگی)، تخم‌گذاری خوب، ضریب تبدیل مطلوب، نیاز به فضای پرورشی کم نسبت به مرغ، مقاومت نسبت به بیماری‌ها و دارا بودن هزینه کم برای پرورش، توجه پرورش‌دهندگان را به خود جلب کرده است [۲]. امروزه جهت بهبود بازده، به‌خصوص در پرورش متراکم طیور، موادافزودنی با خواص ضد میکروبی همچون آنتی‌بیوتیک‌ها به خوراک پرندگان اضافه می‌شود. با این وجود مصرف بیش از حد آنتی‌بیوتیک‌ها در خوراک طیور، می‌تواند سبب افزایش بروز بیماری‌های خطرناکی نظیر سرطان، حساسیت، عفونت‌های ثانویه و افزایش مقاومت آنتی‌بیوتیکی میکروارگانیسم‌ها در مصرف‌کنندگان شود. امروزه پژوهشگران به دنبال یافتن ترکیبات جایگزین برای آنتی‌بیوتیک‌ها در جیره طیور هستند، به‌خصوص که سال‌هاست اتحادیه اروپا مصرف آنتی‌بیوتیک‌های محرک رشد را در این قاره ممنوع کرده است [۱۳].

استفاده غیراصولی از آنتی‌بیوتیک‌ها، عرصه گسترده‌ای از تکاپو و تلاش را برای پژوهشگران فراهم نموده تا با دستکاری اکوسیستم میکروبی موجود در لوله گوارش حیوانات، شرایط لازم را برای دستیابی به حداکثر بازده تولید فراهم نمایند. از جمله نتایج حاصل از تلاش‌های پژوهشگران در رفع نقیصه مذکور، استفاده از افزودنی‌های غذایی میکروبی (با منشأ میکروبی) است. این مواد طبیعی‌تر به نظر می‌رسند، چون باعث بروز هیچ حالت غیرعادی در لوله معدی - روده‌ای نمی‌شوند، ولی می‌توانند موجب تقویت فلور طبیعی و مطلوب لوله گوارش، برای بروز توانایی تولید یا رشد بهینه حیوان گردند [۱]. اهمیت

افزودنی‌های خوراکی نظیر پروبیوتیک‌ها، پری‌بیوتیک‌ها، اسیدهای آلی و غیره در جیره طیور در سال‌های گذشته با هدف بهبود وضعیت اقتصادی واحدهای پرورش طیور، افزایش یافته است [۱۵]. پروبیوتیک‌ها مکمل‌های میکروبی زنده‌ای هستند که از طریق بهبود تعادل میکروبی روده اثرات مفیدی را بر میزان اعمال می‌کنند [۳، ۹ و ۱۲]. اثر مفید پروبیوتیک‌ها از راه‌های متفاوتی مانند تحریک سیستم ایمنی، رقابت با میکروب‌های بیماری‌زا در روده، تولید آنزیم‌های گوارشی و بهبود عملکرد طیور گزارش شده است [۱۰، ۲۰ و ۲۵]. پری‌بیوتیک‌ها به عنوان ترکیبات غذایی غیرقابل هضم تعریف می‌شوند که از طریق تحریک رشد یا فعالیت گونه‌های باکتریایی مفید موجود در روده برای میزان مؤثر هستند و به همین دلیل سبب افزایش سطح سلامتی میزان می‌شوند [۳۰]. یکی از شیوه‌های جدید مطرح شده در تغذیه طیور، ایده تغذیه سین‌بیوتیک است. چنین ترکیبی، از طریق فراهم آوردن میکروب زنده در لوله گوارشی و افزایش قدرت بقا و تکثیر در این محیط، به طور انتخابی باعث تحریک رشد و یا فعال شدن متابولیسم یک یا تعداد محدودی از گونه‌های باکتری محرک سلامت پرنده می‌شود و بدین ترتیب، اثرات مفیدی بر میزان خواهد داشت [۱۱ و ۲۴]. به نظر می‌رسد سین‌بیوتیک‌ها، کارایی بیشتری نسبت به پروبیوتیک‌ها و یا پری‌بیوتیک‌ها داشته باشند، زیرا آنها به افزایش قابلیت بقای باکتری‌های موجود در مکمل، تکثیر آنها و رسیدن تعداد بیشتری باکتری با فعالیت متابولیکی بالاتر به انتهای روده کمک می‌کنند [۱]. پروبیوتیک‌ها، پری‌بیوتیک‌ها و سین‌بیوتیک‌ها می‌توانند جایگزین مناسبی برای آنتی‌بیوتیک‌های محرک رشد بوده و علاوه بر نداشتن آثار سوء همانند آنتی‌بیوتیک‌ها، باعث بهبود تعادل میکروبی در روده و تقویت فلور طبیعی کانال گوارش و در نتیجه بروز توانایی تولید و رشد بهینه در حیوان گردند. از این‌رو انتظار

تولیدات دامی

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر افزودن پروبیوتیک گالیپرو، پری‌بیوتیک تکنوموس و مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک به جیره، از ۸۰۰ قطعه جوجه بلدرچین ژاپنی (مخلوطی از دو جنس) در یک آزمایش فاکتوریل 4×2 با دو سطح پروتئین [سطح توصیه شده (۲۶ درصد) و ۱۰ درصد کمتر از نیاز (۲۳/۴ درصد) و چهار نوع افزودنی [بدون افزودنی، پروبیوتیک گالیپرو (۰/۲ گرم در کیلوگرم)، پری‌بیوتیک تکنوموس (یک گرم در کیلوگرم) و مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک (به ترتیب ۰/۲ و یک گرم در کیلوگرم)] در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار، ۴ تکرار و ۲۵ پرنده در هر تکرار و به مدت ۶ هفته استفاده شد. پروبیوتیک گالیپرو، حاوی اسپور باسیلوس سابتیلیس همراه با کربنات کلسیم به عنوان ماده حامل و پری‌بیوتیک تکنوموس، عصاره استخراج شده از دیواره سلولی مخمر ساکارومیسس سروریه، غنی از مانان الیگوساکاریدها (موس) و بتا-۱ و -۲ گلوکان‌ها است که توسط کارخانه بیوشم آلمان تولید می‌شوند [۸].

جیره‌های آزمایشی بر پایه ذرت - سویا و با استفاده از احتیاجات مواد غذایی توصیه شده با استفاده از نرم‌افزار UFFDA تنظیم شد (جدول ۱) [۱۶]. افزایش وزن، خوراک مصرفی و تلفات به صورت هفتگی اندازه‌گیری و ضریب تبدیل محاسبه شد. در سن ۳۸ روزگی، پس از اعمال سه ساعت گرسنگی، از هر تکرار به صورت تصادفی سه قطعه انتخاب و به منظور بررسی بازده لاشه و وزن نسبی اندام‌های داخلی کشتار شدند. وزن کل دستگاه گوارش (روده کوچک، روده‌های کور، رکتوم، سنگدان و پیش‌معه و اندام‌های ضمیمه گوارش)، کبد، روده‌های کور و طحال و طول روده کوچک اندازه‌گیری و وزن نسبی آنها محاسبه شد. سپس، قطعات دو سانتی‌متری از دوازدهه، ژژونوم و ایلئوم برداشته شد و پس از شستشو با سرم فیزیولوژی، در فرمالین ۱۰ درصد تثبیت شدند. پس

می‌رود مصرف پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و سین‌بیوتیک، باعث کاهش تلفات جوجه‌ها در روزهای اول زندگی شده و در نهایت عملکرد پرنده را بهبود بخشند. روده باریک طیور (دوازدهه، ژژونوم و ایلئوم) در هضم و جذب مواد خوراکی نقش اساسی دارد. مخاط روده باریک بیشترین سرعت تخریب و بازسازی را در بافت‌های بدن دارد. میزان بازسازی ساختار روده به توازن میزان تکثیر، مهاجرت سلولی و مرگ سلولی بستگی دارد. در میان بافت‌های بدن جوجه، بیشترین سرعت تخریب و بازسازی به دوازدهه (۴۸ ساعت) و سپس به قسمت‌های دیگر روده باریک (۹۶-۹۰ ساعت) تعلق دارد [۱۷]. تکامل مخاط روده شامل افزایش ارتفاع و ضخامت پرزها و تعداد سلول‌های بافت پوششی می‌باشد [۵ و ۲۹]. افزودن بعضی مواد محرک رشد به افزایش سرعت تکامل دستگاه گوارش کمک می‌کند و از این طریق بر بازده هضم مواد خوراکی تأثیر می‌گذارد [۱۷ و ۲۳].

تاکنون گزارشی درخصوص تأثیر استفاده از پروبیوتیک‌ها و پری‌بیوتیک‌ها و یا مخلوط آنها به جیره‌هایی با کمبود مواد مغذی در بلدرچین ژاپنی گزارش نشده است. باتوجه به تأثیرات مثبت این افزودنی‌ها بر بهبود بازده هضم و جذب مواد مغذی در سایر طیور، به نظر می‌رسد که بتوان با افزودن این ترکیبات به جیره‌هایی با کمبود پروتئین در بلدرچین، ضمن کاهش منفی اثرات کمبود پروتئین، امکان تولید محصولات عاری از آنتی‌بیوتیک را فراهم نمود. بنابراین هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی تأثیر افزودن پروبیوتیک گالیپرو (باسیلوس سابتیلیس)، پری‌بیوتیک تکنوموس و مخلوط (گالیپرو + تکنوموس) به جیره دارای کمبود پروتئین بر عملکرد و هیستومورفولوژی روده باریک بلدرچین بود.

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

از طی مراحل پاساژ بافتی و تهیه بلوک‌های پارافینی، از پرزها، عمق کریپت‌ها و ضخامت کریپت‌ها با استفاده از نمونه‌ها مقاطع ۵-۶ میکرونی تهیه شد. در نمونه‌های روده شاخص‌های هیستومورفومتری نظیر طول پرزها، ضخامت ابزار میکروسکوپی دینولیت Dino-Lite و نرم‌افزر دینوکپچر (نسخه ۲) اندازه‌گیری شد [۲۱ و ۲۸].

جدول ۱. مواد خوراکی و ترکیبات شیمیایی جیره‌های آزمایشی

جیره	ماده خوراکی (%)
معمولی	دانه ذرت
با کمبود پروتئین	کنجاله سویا (۴۴ درصد پروتئین)
۵۰/۸۳	۴۵/۱۵
۴۲/۶۱	۴۴/۸۷
۰/۶۵	۴/۲۵
۲/۴۱	۲/۳۶
۱/۸۵	۱/۸۶
۰/۶	۰/۶
۰/۲۵	۰/۲۵
۰/۲۵	۰/۲۵
۰/۲۵	۰/۲۵
۰/۲۳	۰/۱۷
	DL-متیونین
	انرژی و مواد مغذی (محاسبه شده)
۲۸۵۰	۲۸۵۰
۲۳/۴	۲۶
۱/۳	۱/۳
۰/۶۵	۰/۶۵
۰/۱۵	۰/۱۵
۱/۳۶	۱/۴
۰/۶	۰/۶
۰/۹۲	۰/۹۶
	انرژی قابل متابولیسم
	پروتئین (%)
	کلسیم (%)
	فسفر قابل دسترس (%)
	سدیم (%)
	لازین (%)
	متیونین (%)
	متیونین + سیستئین (%)

۱ - مکمل ویتامینی، این ویتامین‌ها را در هر کیلوگرم جیره تأمین نمود: ویتامین A (از vitamin A acetate)، ۱۱۵۰۰ IU؛ کوله کلسیفرول، IU؛ ویتامین E (از DL- α -tocopheryl acetate)، ۲۲ IU؛ ویتامین B₁₂، ۰/۶۰ mg؛ ریوفلاوین، ۴/۴ mg؛ نیکوتین آمید، ۴۰ mg؛ کلسیم پنتوتات، ۳۵ mg؛ منادیون (منادیون دی‌متیل پیریمیدینول)، ۱/۵۰ mg؛ فولیک اسید، ۰/۸۰ mg؛ تیامین، ۳ mg؛ پیریدوکسین، ۱۰ mg؛ بیوتین، ۱۰ mg؛ کولین کلراید، ۵۶۰ mg و اتوکسی کوئین، ۱۲۵ mg.

۲ - مکمل معدنی، این ترکیبات را در هر کیلوگرم جیره تأمین نمود: منگنز (از MnSO₄.H₂O)، ۶۵ mg؛ روی (از ZnO)، ۵۵ mg؛ آهن (از FeSO₄.7H₂O)، ۵۰ mg؛ مس (از CuSO₄.5H₂O)، ۸ mg؛ ید [از Ca(IO₃)₂.H₂O]، ۱/۸ mg؛ سلنیم، ۰/۳۰ mg؛ کبالت (Co₂O₃)، ۰/۲۰ mg و مولیبدن، ۰/۱۶ mg.

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

ولی پرندگان دارای جیره‌های کم پروتئین به مقدار بیشتری خوراک مصرف نمودند و ضریب تبدیل بالاتری داشتند ($P < 0.05$) (جدول ۲). میزان مصرف خوراک بیشتر و ضریب تبدیل بالاتر می‌تواند ناشی از جبران کمبود پروتئین در گروه‌های دریافت‌کننده جیره با کمبود پروتئین باشد [۱۹]. پروبیوتیک‌ها می‌توانند اثرات کمبودهای جزئی مواد مغذی را با ایجاد بهبود در بازدهی خوراک و همچنین افزایش هضم و جذب برطرف کنند [۱].

داده‌های حاصل با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (نسخه ۱۰/۳) برای مدل آماری ۱ تجزیه و میانگین‌ها با کمک آزمون چنددامنه‌ای دانکن مقایسه شدند:

$$Y_{ijk} = \mu + A_i + B_j + AB_{ij} + E_{ijk} \quad (1)$$

در این رابطه، Y_{ijk} مقدار صفت، μ میانگین صفت، A_i اثر سطح پروتئین، B_j اثر افزودنی و E_{ijk} خطای آزمایش است.

نتایج و بحث

اثر سطح پروتئین جیره بر میزان افزایش وزن معنی‌دار نبود،

جدول ۲. تأثیر سطح پروتئین جیره و نوع افزودنی بر عملکرد بلدرچین ژاپنی در سن ۳۸ روزگی

منابع تغییرات	مصرف خوراک (گرم)	افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل	وزن زنده پایانی (گرم)
اثرات اصلی				
پروتئین				
توصیه شده	۱۷/۵۰ ^b	۵/۲۵	۳/۳۳ ^b	۱۹۹/۵
۱۰ درصد کمتر از توصیه	۱۸/۶۸ ^a	۵/۰۹	۳/۶۹ ^a	۲۰۲/۲
SEM	۰/۷۸۷	۰/۱۸۳	۰/۱۶۷	۳/۹
افزودنی				
بدون افزودنی	۱۸/۴۵	۴/۹۴	۳/۷۴ ^a	۱۹۴/۹
پروبیوتیک	۱۷/۹۱	۵/۲۳	۳/۴۳ ^b	۲۰۰/۵
پری بیوتیک	۱۸/۱۱	۵/۲۶	۳/۴۵ ^b	۲۰۴/۸
مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک	۱۷/۸۹	۵/۲۴	۳/۴۲ ^b	۲۰۳/۲
SEM	۰/۷۸۷	۰/۱۸۵	۰/۱۶۸	۳/۶۲
اثرات متقابل				
پروتئین × افزودنی				
توصیه شده × بدون افزودنی	۱۸/۲۰	۵/۲۰	۳/۵۰	۱۹۳/۶
توصیه شده × پروبیوتیک	۱۷/۱۲	۵/۲۰	۳/۲۹	۱۹۴/۹
توصیه شده × پری بیوتیک	۱۷/۲۴	۵/۳۰	۳/۲۵	۲۱۱/۶
توصیه شده × مخلوط	۱۷/۴۵	۵/۳۱	۳/۲۸	۱۹۸/۶
کمتر از توصیه × بدون افزودنی	۱۸/۷۰	۴/۶۹	۳/۹۹	۱۹۶/۲
کمتر از توصیه × پروبیوتیک	۱۸/۷۰	۵/۲۷	۳/۵۶	۲۰۶/۲

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

ادامه جدول ۲. تأثیر سطح پروتئین جیره و نوع افزودنی بر عملکرد بلدرچین ژاپنی در سن ۳۸ روزگی

منابع تغییرات	مصرف خوراک (گرم)	افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل	وزن زنده پایانی (گرم)
کمتر از توصیه × پری بیوتیک	۱۸/۹۸	۵/۲۲	۳/۶۵	۱۹۸/۳
کمتر از توصیه × مخلوط	۱۸/۳۳	۵/۱۷	۳/۵۶	۲۰۸/۲
SEM	۱/۱۲	۰/۲۶	۰/۲۴	۷/۶۳
P- value				
پروتئین	۰/۰۰۸۶	۰/۰۹۶۰	۰/۰۰۰۴	۰/۷۹۰۴
افزودنی	۰/۷۲۶۲	۰/۰۶۷۰	۰/۰۳۱۶	۰/۵۸۳۳
پروتئین × افزودنی	۰/۶۴۹۲	۰/۱۷۱۱	۰/۷۷۲۶	۰/۳۱۲۲

a-b: تفاوت میانگین‌ها با حروف غیرمشابه در هر ستون، معنی دار است ($P < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

نسبت به تغییرات جزئی مواد مغذی جیره ندارند، لذا نتایج این آزمایش با گزارش‌های ارائه شده در جوجه‌های گوشتی هم‌خوانی ندارد [۱۰ و ۱۴].

در مطالعه‌ای عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی با تغذیه جیره حاوی سین بیوتیک (مانان الیگوساکارید و باسیلوس سابتیلیس) در مقایسه با جیره حاوی پروبیوتیک (باسیلوس سابتیلیس) و یا پری بیوتیک (مانان الیگوساکارید) بررسی شد و اثر مطلوب سین بیوتیک در بهبود افزایش وزن گزارش شد [۱۸]. اثر مثبت استفاده از ترکیبات پروبیوتیکی مختلف بر عملکرد بلدرچین ژاپنی گزارش شده است [۲۷]. در این تحقیق، اثر افزودنی‌ها بر افزایش وزن معنی دار نبود و از این لحاظ با گزارش‌های پیشین هم‌خوانی نداشت [۱۸ و ۲۱]. احتمالاً تفاوت در جیره‌های پایه، ژنوتیپ پرندگان، نوع پروبیوتیک و پریوتیک مورد استفاده و مدیریت پرورش می‌توانند از دلایل تفاوت در نتایج مطالعات مختلف باشند.

پرندگانی که در جیره خود افزودنی دریافت کرده بودند (پری بیوتیک، پروبیوتیک و مخلوط آنها) ضریب تبدیل خوراک کمتری داشتند ($P < 0.05$). اثر متقابل سطح پروتئین × افزودنی بر مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل و وزن زنده پایانی معنی دار نبود. با این حال، پرندگانی که با جیره‌هایی با سطح کمتر پروتئین و حاوی افزودنی‌ها تغذیه شدند، به‌طور غیر معنی داری افزایش وزن بیشتری نسبت به پرندگانی که با جیره با سطح کم پروتئین و بدون افزودنی تغذیه شدند، داشتند. در همین رابطه، بهبود قابل توجه در افزایش وزن جوجه‌های گوشتی، با افزودن پری بیوتیک، پروبیوتیک و سین بیوتیک به جیره‌های آغازین و پایانی که از نظر پروتئین کمبود داشتند، گزارش شده است [۲۱]. در این آزمایش، هرچند بهبود در صفات مربوط به عملکرد معنی دار نشده است، ولی داده‌ها بیانگر عملکرد بهتر پرندگانی است که جیره حاوی پروتئین کمتر و مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک دریافت کردند. احتمالاً بلدرچین‌ها برخلاف جوجه‌های گوشتی حساسیت بالایی

تولیدات دامی

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

جدول ۳. اثر سطح پروتئین جیره و نوع افزودنی بر بازده لاشه و وزن نسبی اندام‌های داخلی و نسبت طول روده: وزن زنده (سانتی‌متر به ازای هر ۱۰۰ گرم وزن زنده)

منابع تغییرات	بازده لاشه (%)	دستگاه گوارش (%)	کبد (%)	روده‌های کور (%)	طول روده: وزن زنده (%)	طحال (%)
اثرات اصلی						
پروتئین جیره						
توصیه شده	۶۱/۲۷	۱۳/۶۴	۳/۲۱	۳/۷۹ ^b	۳۴/۵۶	۰/۰۷۸
۱۰ درصد کمتر از توصیه	۶۱/۰۰	۱۴/۴۳	۲/۹۱	۴/۳۵ ^a	۳۴/۷۹	۰/۰۸۶
SEM	۱/۱۳	۰/۴۹	۰/۱۵	۰/۱۷	۱/۲۰	۰/۰۰۶
افزودنی						
بدون افزودنی						
پروبیوتیک	۶۱/۰۴	۱۴/۵۶	۳/۰۹	۴/۴۳	۳۴/۷۲	۰/۰۷۸
پری بیوتیک	۵۹/۸۸	۱۳/۸۴	۳/۱۴	۴/۰۰	۳۵/۴۳	۰/۰۸۸
مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک	۶۱/۵۵	۱۴/۳۵	۳/۱۵	۴/۲۵	۳۵/۲۳	۰/۰۹۴
SEM	۱/۶۰	۰/۶۹	۰/۲۱	۰/۲۴	۱/۷۰	۰/۰۰۹
اثرات متقابل						
پروتئین × افزودنی						
توصیه شده × بدون افزودنی	۶۱/۱۷	۱۲/۶۹	۲/۵۵	۳/۴۵	۳۲/۵۹	۰/۰۰۶
توصیه شده × پروبیوتیک	۶۱/۹۶	۱۴/۰۵	۳/۰۳	۴/۲۷	۳۵/۱۶	۰/۰۰۸
توصیه شده × پری بیوتیک	۵۸/۱۷	۱۴/۱۲	۲/۶۸	۳/۵۹	۳۵/۷۵	۰/۰۰۸
توصیه شده × مخلوط	۶۳/۸۱	۱۳/۶۸	۳/۳۹	۳/۸۶	۳۴/۷۴	۰/۰۸۵
کمتر از توصیه × بدون افزودنی	۵۹/۰۰	۱۴/۰۷	۳/۱۷	۳/۷۸	۳۴/۰۷	۰/۰۷۵
کمتر از توصیه × پروبیوتیک	۶۰/۱۲	۱۵/۰۶	۳/۱۶	۴/۵۹	۳۴/۲۸	۰/۰۷۳
کمتر از توصیه × پری بیوتیک	۶۱/۵۹	۱۳/۵۶	۳/۶۰	۴/۴۲	۳۵/۱۰	۰/۰۹۲
کمتر از توصیه × مخلوط	۵۹/۲۹	۱۵/۰۳	۲/۹۱	۴/۶۴	۳۵/۷۳	۰/۰۱۰
SEM	۲/۲۶	۰/۹۸	۰/۳۰	۰/۳۴	۲/۴۰	۰/۰۱۲
P- value						
پروتئین	۰/۴۲۹	۰/۲۵۹	۰/۱۶۲	۰/۰۲۵	۰/۸۶۰	۰/۳۴۳
افزودنی	۰/۸۶۵	۰/۶۳۱	۰/۷۳۵	۰/۱۱۴	۰/۸۱۶	۰/۱۶۲
پروتئین × افزودنی	۰/۳۶۲	۰/۷۲۹	۰/۱۱۸	۰/۸۰۴	۰/۹۴۸	۰/۷۰۹

a-b: تفاوت میانگین‌ها با حروف غیرمشابه در هر ستون معنی‌دار است ($P < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

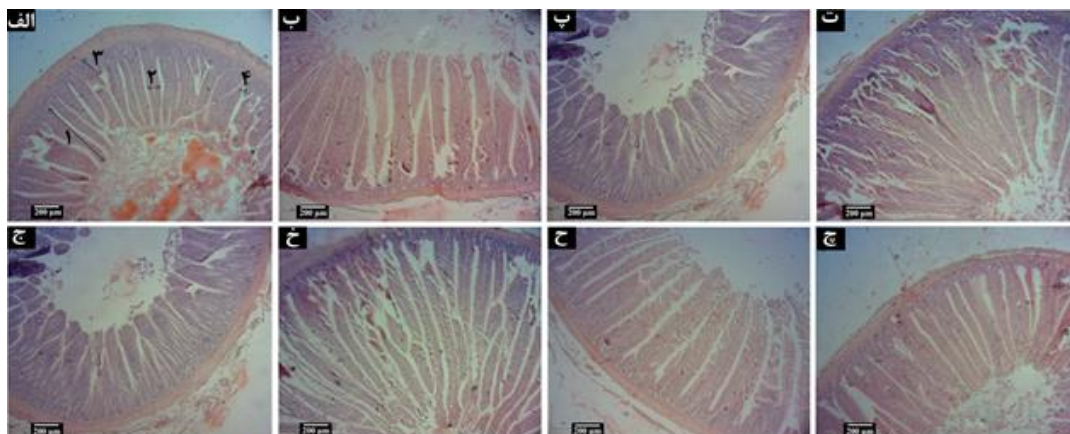
تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

ضخامت کریپت را در دوازدهه افزایش داد، ولی تغذیه پرندگان با جیره حاوی پروبیوتیک، سبب کاهش عمق کریپت‌ها در دوازدهه شد ($P < 0/05$). اثر متقابل سطح پروتئین \times افزودنی بر طول پرز و عمق کریپت در دوازدهه معنی‌دار بود ($P < 0/05$)، به طوری که طول پرز در دوازدهه پرندگانی که جیره حاوی سطح کم پروتئین و بدون افزودنی کمتر از پرندگانی بود که جیره با پروتئین توصیه شده (بدون افزودنی، یا حاوی پروبیوتیک یا پری‌بیوتیک) و یا پرندگانی که جیره با پروتئین کمتر حاوی پری‌بیوتیک یا مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک بود ($P < 0/05$). عمق کریپت در دوازدهه پرندگانی که جیره با سطح پروتئین توصیه شده و بدون افزودنی دریافت نمودند، بیشتر از پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی سطح پروتئین توصیه شده و پروبیوتیک یا مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک و جیره حاوی سطح کمتر پروتئین و پروبیوتیک بود ($P < 0/05$). افزودن پری‌بیوتیک به جیره‌های حاوی سطح کمتر پروتئین، عمق کریپت را در دوازدهه افزایش داد ($P < 0/05$) (شکل ۱).

اثر سطح پروتئین و نوع افزودنی بر بازده لاشه و وزن نسبی روده‌ها، کبد، طحال و سکوم در جدول ۳ آورده شده است. اثر سطح پروتئین تنها بر وزن نسبی روده‌های کور معنی‌دار بود، به طوری که وزن نسبی روده‌های کور در پرندگانی که با جیره‌های با پروتئین کمتر تغذیه شدند، بیشتر بود ($P < 0/05$). اثر نوع افزودنی و اثر متقابل سطح پروتئین \times افزودنی بر بازده لاشه و وزن نسبی اندام‌های داخلی معنی‌دار نبود، با این حال پرندگانی که با جیره‌های حاوی سطح پروتئین توصیه شده و مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک تغذیه شدند، به طور غیرمعنی‌داری بازده لاشه بیشتری داشتند.

اثر سطح پروتئین و افزودنی بر فراسنجه‌های هیستومورفومتری دوازدهه و ژژونوم در جدول ۴ آورده شده است. عمق کریپت در دوازدهه پرندگانی که جیره حاوی سطح کمتر پروتئین دریافت نمودند، بیشتر بود ($P < 0/05$). طول پرز در دوازدهه پرندگانی که جیره فاقد افزودنی دریافت کردند، کمتر از پرندگان تغذیه شده با جیره‌های حاوی پری‌بیوتیک و مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک بود ($P < 0/05$). افزودن پری‌بیوتیک به جیره

شکل ۱. مقاطع بافتی مربوط به قسمت دوازدهه بلدرچین در گروه‌های شاهد و گروه‌های دریافت‌کننده جیره حاوی پری‌بیوتیک، پروبیوتیک و مخلوط آنها

الف) گروه دریافت‌کننده پروتئین توصیه شده بدون افزودنی، ب) گروه دریافت‌کننده پروتئین توصیه شده حاوی پروبیوتیک، پ) گروه دریافت‌کننده پروتئین توصیه شده حاوی پری‌بیوتیک، ت) گروه دریافت‌کننده پروتئین توصیه شده با مخلوطی از پروبیوتیک و پری‌بیوتیک، ج) گروه دریافت‌کننده جیره با کمبود پروتئین بدون افزودنی، خ) گروه دریافت‌کننده جیره با کمبود پروتئین حاوی پروبیوتیک، پ) گروه دریافت‌کننده جیره کمبود پروتئین حاوی پری‌بیوتیک، ت) گروه دریافت‌کننده جیره با کمبود پروتئین با مخلوطی از پروبیوتیک و پری‌بیوتیک.
۱ - طول پرز، ۲ - ضخامت پرز، ۳ - عمق کریپت و ۴ - ضخامت کریپت

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

جدول ۴. اثر سطح پروتئین جیره و نوع افزودنی بر فراسنج‌های هیستومورفومتری دوازدهه و ژژونوم (میکرومتر)

منابع تغییرات	دوازدهه						ژژونوم								
	طول پرز	ضخامت پرز	ضخامت کریبت	عمق کریبت	طول پرز؛ عمق کریبت	طول پرز	ضخامت پرز	ضخامت کریبت	عمق کریبت	طول پرز؛ عمق کریبت	طول پرز	ضخامت پرز	ضخامت کریبت	عمق کریبت	
اثرات اصلی															
پروتئین جیره	۱۱۸۴/۸	۱۰۷/۸	۴۸/۶	۲۰/۱/۱	۳۷/۵	۳۷۵/۹	۱۰۷/۹	۴۰/۰	۱۷۶/۱	۵/۴ ^c	۱۱۹۴/۲	۱۵۰/۸	۵۱/۹	۳۳۸/۵	۲۴/۹
توصیه شده	۳۶۷/۹	۲۹/۳	۴/۸	۱۱/۹	۰/۴/۱	۴۴/۵	۸/۴	۴/۴	۱۲/۳	۰/۲۹					
SEM															
افزودنی															
بدون افزودنی	^b ۸۹۳/۹	۱۳۱/۱	^b ۴۰/۵	^a ۲۵/۴	^b ۴/۶	^b ۵۵۵/۱	۱۴۵/۴	۲۹/۳	^b ۱۴۹/۳	^b ۲/۸					
پروبیوتیک	^{ab} ۱۱۱۷/۸	۹۹/۵	^b ۴۰/۲	^b ۱۵۴/۲	^a ۷/۲	^b ۵۴۴/۵	۱۰۶/۱	۴۰/۰	^a ۲۳۳/۳	^b ۳/۶					
پری بیوتیک	^a ۱۴۰۱/۸	۱۸۶/۴	^a ۶۵/۶	^a ۲۵۸/۶	^{ab} ۵/۵	^b ۷۷۷/۱	۱۱۰/۳	۳۹/۴	^b ۱۴۵/۱	^{ab} ۴/۳					
مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک	^a ۱۳۴۴/۶	۱۰۰/۵	^{ab} ۵۴/۷	^a ۲۱۵/۸	^b ۵/۲	^a ۹۶۹/۷	۱۰۵/۵	۴۵/۸	^{ab} ۱۸۷/۸	^a ۵/۸					
SEM	۹۴/۷۰	۴۱/۵	۶/۸	۱۶/۸	۰/۵۸	۶۶/۹	۱۱/۹	۶/۲	۱۷/۵	۰/۱۳					
اثرات متقابل															
پروتئین × افزودنی															
توصیه شده × بدون افزودنی	۱۵۱۶/۹ ^a	۱۳۰/۶	۳۹/۳	۲۷۱/۲ ^a	۵/۶	۶۴۷/۳	۱۱۱/۹	۳۵/۶	۱۳۶/۴	۲/۵ ^c					
توصیه شده × پروبیوتیک	۱۲۰۸۷ ^a	۱۰۹/۹	۳۵/۷	۱۵۶/۳ ^b	۷/۸	۶۱۲/۷	۱۰۳/۶	۴۰/۳	۲۴۸/۶	۴/۸ ^b					
توصیه شده × پری بیوتیک	۱۴۳۶/۳ ^a	۹۰/۰	۵۱/۵	۲۰۸/۱ ^{ab}	۷/۰	۶۲۴/۲	۱۰۸/۹	۳۶/۸	۱۳۹/۴	۵/۳ ^b					
توصیه شده × مخلوط	۱۱۱۷۲/۳ ^{ab}	۱۰۰/۸	۶۷/۸	۱۶۸/۸ ^b	۵/۶	۱۲۱۹/۶	۹۶/۳	۴۷/۵	۱۶۸/۱	۸/۸ ^a					
کمتر از توصیه × بدون افزودنی	۵۷۷/۳ ^b	۱۳۱/۶	۴۱/۸	۲۲۹/۸ ^{ab}	۳/۵	۴۶۲/۹	۱۶۸/۸	۲۲/۹	۱۶۶/۲	۳/۱ ^{bc}					
کمتر از توصیه × پروبیوتیک	۱۰۶۶/۸ ^{ab}	۸۸/۴	۴۴/۷	۱۵۲/۲ ^b	۴/۵	۴۷۶/۲	۵۸/۰	۳۹/۷	۱۹۸/۰	۲/۵ ^c					
کمتر از توصیه × پری بیوتیک	۱۳۶۷/۱ ^a	۲۸۲/۹	۷۹/۷	۳۰۹/۲ ^a	۴/۶	۵۳۲/۱	۶/۱۱۱	۴۱/۹	۱۵۰/۷	۳/۳ ^{bc}					
کمتر از توصیه × مخلوط	۱۲۱۰/۵ ^a	۱۰۰/۲	۴۱/۶	۲۶۲/۸ ^{ab}	۴/۸	۷۱۹/۷	۱۱۴/۱۱	۴۴/۲	۲۰۷/۶	۳/۵ ^{bc}					
SEM	۱۳۳/۹	۵۸/۷	۹/۶	۲۳/۷	۰/۸۳	۸۹/۰	۶/۸	۸/۷	۲۴/۷	۰/۶۳					
P-value															
پروتئین	۰/۹۲۱	۰/۶۶۰	۰/۳۱۱	۰/۸۳۵	۰/۰۰۹	۰/۰۰۱	۰/۷۸۲	۰/۶۵۲	۰/۶۳۰	۰/۰۰۱					
افزودنی	۰/۰۰۳	۰/۸۲۸	۰/۴۲۳	۰/۰۰۱	۰/۰۲۷	۰/۰۰۱	۰/۰۶۸	۰/۳۲۵	۰/۰۱۳	۰/۰۰۷					
پروتئین × افزودنی	۰/۰۰۷	۰/۰۶۳	۰/۲۴۸	۰/۰۱۲	۰/۶۳۳	۰/۱۱۹	۰/۵۴۶	۰/۷۸۵	۰/۲۶۸	۰/۰۳۲					

ab: تفاوت میانگین‌ها با حروف غیر مشابه در هر ستون، معنی دار است (P < ۰/۰۵). SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

در گروه دریافت کننده جیره با سطح پروتئین توصیه شده به همراه مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک باعث افزایش سطح جذب شده است.

نسبت طول پرز به عمق کریپت در دوازدهه و ژژنوم در پرندگانی که جیره دارای پروتئین توصیه شده دریافت کردند، بیشتر از پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی پروتئین کمتر بود ($P < 0/05$). این نسبت در دوازدهه پرندگانی که در جیره خود پروبیوتیک دریافت کردند، بالاتر از پرندگان تغذیه شده با جیره های بدون افزودنی و یا حاوی مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک بود ($P < 0/05$). اثرات متقابل پروتئین جیره \times افزودنی بر نسبت طول پرز به عمق کریپت در دوازدهه معنی دار نبود. نسبت طول پرز به عمق کریپت در ژژنوم پرندگانی که با جیره حاوی مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک تغذیه شدند، بیشتر از پرندگان تغذیه شده با جیره های بدون افزودنی و یا حاوی پروبیوتیک بود ($P < 0/05$). اثرات متقابل پروتئین \times افزودنی بر نسبت طول پرز به عمق کریپت ژژونوم معنی دار بود به نحوی که این نسبت در پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی پروتئین توصیه شده و مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک، بالاتر از سایر پرندگان بود ($P < 0/05$). کمترین نسبت طول پرز به عمق کریپت در ژژنوم مربوط به پرندگانی بود که با جیره حاوی پروتئین توصیه شده و بدون افزودنی تغذیه شدند و از این نظر با پرندگانی که جیره های حاوی سطح پروتئین توصیه شده با پروبیوتیک، پری بیوتیک و مخلوط آنها را دریافت کردند، تفاوت داشتند ($P < 0/05$).

سطح پروتئین جیره، اثری بر فراسنجه های هیستومورفومتری ایلئوم نداشت (جدول ۵). اثر افزودنی بر طول پرز و عمق کریپت در ایلئوم معنی دار نبود، ولی ضخامت پرز در پرندگانی که سین بیوتیک را دریافت کردند، کمتر از پرندگانی بود که در جیره خود پروبیوتیک مصرف کردند ($P < 0/05$). ضخامت کریپت در ایلئوم

پرندگانی که در جیره خود پروبیوتیک و یا پری بیوتیک دریافت نمودند، کاهش یافت ($P < 0/05$). اثر متقابل سطح پروتئین \times افزودنی بر ضخامت و عمق کریپت در ایلئوم معنی دار بود ($P < 0/05$)، به طوری که ضخامت کریپت در ایلئوم پرندگانی که با جیره حاوی پروتئین کمتر و بدون افزودنی تغذیه شدند، کمتر از پرندگانی بود که با جیره حاوی سطح توصیه شده پروتئین و پروبیوتیک یا پری بیوتیک، یا جیره با کمبود پروتئین و پروبیوتیک یا مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک تغذیه شدند، بود ($P < 0/05$). بیشترین عمق کریپت نیز در ایلئوم پرندگانی مشاهده شد که با جیره حاوی پروتئین کمتر و پروبیوتیک تغذیه شدند و از این نظر با پرندگانی که جیره حاوی سطح توصیه شده پروتئین و پروبیوتیک دریافت کردند، تفاوت داشت ($P < 0/05$).

اثر سطح پروتئین و نوع افزودنی بر نسبت طول پرز به عمق کریپت در ایلئوم معنی دار نبود، ولی این نسبت در پرندگانی که جیره حاوی پروتئین کمتر و پروبیوتیک دریافت کردند، کمتر از پرندگانی بود که با جیره های حاوی پروتئین توصیه شده و بدون افزودنی یا حاوی آنتی بیوتیک و یا جیره هایی با پروتئین کمتر و حاوی پروبیوتیک و یا مخلوطی از پروبیوتیک و پری بیوتیک بود ($P < 0/05$).

اهمیت باکتری ها برای کنترل و یا ارتقاء شرایط زیست محیطی مناسب جهت استقرار جمعیت میکروبی ایده آل در دستگاه گوارش حیوانات گزارش شده است. این موجودات با کمک در سوخت و ساز و سرکوب سایر باکتری های نامطلوب عمل می کنند [۶].

برخی پژوهشگران پروبیوتیک ها را مکمل های غذایی می دانند که محتوی انواع باکتری های زنده ای هستند که به طور طبیعی در برخی نواحی روده حیوانات سالم نیز یافت می شوند.

تولیدات دامی

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

جدول ۵. اثر سطح پروتئین جیره و نوع افزودنی بر فراسنجه‌های هیستومورفومتری ایلئوم (میکرومتر)

منابع تغییرات	طول پرز	ضخامت پرز	ضخامت کریپت	عمق کریپت	طول پرز:
اثرات اصلی					
پروتئین جیره					
توصیه شده	۴۳۸/۳	۱۰۸/۱	۳۳/۵	۱۷۹/۵	۲/۵
۱۰ درصد کمتر از توصیه	۳۸۵/۹	۱۰۷/۳	۳۶/۶	۱۹۱/۰	۲/۱
SEM	۳۴/۸	۸/۹	۲/۲	۹/۴	۰/۱۷
افزودنی					
بدون افزودنی	۴۸۵/۴	۱۱۲/۰ ^{ab}	۴۵/۰ ^a	۱۸۱/۷	۲/۷
پروبیوتیک	۳۶۸/۹	۱۱۴/۴ ^{ab}	۲۵/۸ ^c	۱۸۲/۶	۲/۲
پری بیوتیک	۴۰۸/۷	۱۲۷/۶ ^a	۳۳/۰ ^{bc}	۲۰۹/۶	۲/۰
مخلوط پروبیوتیک و پری بیوتیک	۳۸۵/۵	۷۶/۹ ^b	۳۶/۶ ^{ab}	۱۶۷/۱	۲/۳
SEM	۴۹/۲	۱۲/۶	۳/۱	۱۳/۳	۰/۲۵
اثرات متقابل					
پروتئین × افزودنی					
توصیه شده × بدون افزودنی	۴۹۲/۴	۱۱۹/۰	۳۶/۹ ^{ab}	۲۰۵/۱ ^{ab}	۲/۴ ^{ab}
توصیه شده × پروبیوتیک	۴۱۰/۳	۱۱۴/۶	۲۳/۹ ^b	۱۳۸/۴ ^b	۳/۰ ^a
توصیه شده × پری بیوتیک	۳۸۶/۶	۱۲۱/۲	۳۲/۴ ^b	۲۰۰/۳ ^{ab}	۱/۹ ^{bc}
کمتر از توصیه × مخلوط	۴۶۳/۸	۷۷/۸	۴۱/۱ ^{ab}	۱۷۴/۶ ^{ab}	۲/۶ ^{ab}
کمتر از توصیه × بدون افزودنی	۴۷۸/۴	۱۰۵/۱	۵۳/۳ ^a	۱۵۸/۳ ^{ab}	۳/۰ ^a
کمتر از توصیه × پروبیوتیک	۳۲۷/۶	۱۱۴/۳	۲۷/۷ ^b	۲۲۶/۸ ^a	۱/۵ ^c
کمتر از توصیه × پری بیوتیک	۴۳۰/۷	۱۳۳/۹	۳۳/۶ ^{ab}	۲۱۸/۹ ^{ab}	۱/۹ ^{bc}
کمتر از توصیه × مخلوط	۳۰۷/۳	۷۵/۹	۳۲/۰ ^b	۱۶۰/۰ ^{ab}	۲/۰ ^{bc}
SEM	۶۹/۵	۱۷/۸	۴/۳	۱۸/۷	۰/۳۵
P- value					
پروتئین	۰/۲۹۸	۰/۹۱۲	۰/۳۱۴	۰/۳۹۳	۰/۱۲۶
افزودنی	۰/۳۶۹	۰/۰۵۲	۰/۰۰۲	۰/۱۷۴	۰/۲۱۷
پروتئین × افزودنی	۰/۵۱۸	۰/۹۰۴	۰/۰۵۰	۰/۰۰۹	۰/۰۴۱

a-b: تفاوت میانگین‌ها با حروف غیرمشابه در هر ستون معنی دار است ($P < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

گروه‌های دریافت‌کننده جیره کمبود با جیره توصیه شده مشاهده نشد، اما در قسمت ژرژنوم روده کوچک گروه‌های دریافت‌کننده پروبیوتیک دارای بیشترین میانگین عمق کریپت بودند.

افزایش عمق کریپت‌های ابتدای روده به علت افزودن مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک مصرفی در جیره می‌تواند دلیلی بر تحریک تقسیم سلولی در غدد مذکور، توسط مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک باشد [۲۷]. البته در تحقیق حاضر عمده تغییرات مشاهده شده مربوط به گروه‌های دریافت‌کننده پروبیوتیک بود که با گزارش‌های ارائه شده هم‌خوانی نداشت. در این آزمایش کمبود پروتئین اثر منفی بر نسبت طول پرز به عمق کریپت در دوازدهه و ژرژنوم داشت و استفاده از پروبیوتیک این نسبت را بهبود داد. این شاخص از یک طرف بیانگر میزان فرسایش پرزها و فعالیت میتوزی غدد کریپت در تولید انتروسیت‌ها از طرف دیگر نشان‌دهنده هزینه نگهداری بافت روده می‌باشد. بنابراین، افزایش نسبت ارتفاع خمل به عمق کریپت در ساختار روده‌ای با هضم و جذب بهتر مواد مغذی مرتبط بوده توانایی بالاتری را در تأمین احتیاجات مواد مغذی برای پرنده ایجاد می‌کند.

به‌طورکلی، می‌توان گفت استفاده از افزودنی‌ها منجر به افزایش طول پرزهای روده شده و همچنین بر سایر ساختار بافت‌شناسی روده خصوصاً نسبت طول پرز به عمق کریپت که در جذب مواد غذایی دخیل هستند، اثرات نسبتاً مطلوبی دارد درک تأثیرات مفید گالیپرو به عنوان یک پروبیوتیک، تکنوموس به عنوان یک پری‌بیوتیک و مخلوط این دو، بر عملکرد و سلامت بلدرچین‌ها که رابطه مستقیمی با ساختار عملکردی و بافت‌شناسی دستگاه گوارش به‌خصوص روده کوچک دارند، مستلزم پژوهش‌های بیشتر در آینده می‌باشد.

یک راه عمل این باکتری‌ها کمک به میزبان‌شان در راستای اشغال جایگاهی در روده آنها است که در غیر این صورت جایگاه مذکور توسط میکروب‌های مضر اشغال خواهد شد. نحوه عمل پروبیوتیک‌ها ممکن است با تولید مواد آنتی‌بیوتیکی، مهار رشد باکتری‌های مضر، تغییر متابولیسم میکروبی، کاهش pH در روده و تحریک سیستم ایمنی بدن همراه باشد [۲۶]. از این رو شاید بتوان بخشی از تغییرات مشاهده شده در فراسنجه ضریب تبدیل نهایی در گروه‌های دریافت‌کننده جیره با سطح پروتئین توصیه شده به همراه افزودنی پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک نسبت به گروه دریافت‌کننده جیره بدون افزودنی را تغییرات میکروبی روده و مهم تر از همه تحریک سیستم ایمنی بدن گروه‌های تیمار دانست.

هر گونه تغییر در طول پرزها باعث افزایش جذب مواد هضم شده می‌شود. به‌عبارت دیگر، کاهش طول پرزها کاهش سطح جذب را نشان می‌دهد [۱۴]. با مقایسه جوجه‌های عاری از میکروب و جوجه‌های معمولی، نشان داده شد که حضور میکروب‌های غیرآسیب‌زا سبب افزایش طول پرز، عمق کریپت‌ها و تکثیر سلولی می‌گردد. این تأثیرپذیری در مناطق بالاتر روده نسبت به بخش‌های پایینی بیشتر می‌باشد [۴]. در تحقیق حاضر، طول پرز در ژرژنوم گروه‌های دریافت‌کننده مخلوط پروبیوتیک و پری‌بیوتیک در مقایسه با سایر گروه‌ها بیشتر بود که با مطالعات ارائه شده در این زمینه هم‌خوانی داشت.

همچنین، اعمال محدودیت غذایی در طیور منجر به کاهش نوسازی و تشکیل سلول‌های اپی‌تلیالی گشته و پرزها کوتاه‌تر و نازک‌تر خواهد شد [۷]. در مطالعه حاضر نیز طول پرز در ژرژنوم روده باریک در جیره‌های با کمبود پروتئین کوتاه‌تر شده بود و با مطالعه قبلی هم‌خوانی داشت. در تحقیق حاضر تفاوت معنی‌داری در بررسی فراسنجه هیستومورفومتریک عمق کریپت ژرژنوم بین

تولیدات دامی

تأثیر افزودن پروبیوتیک، پری‌بیوتیک و مخلوط آنها به جیره‌های با کاهش پروتئین بر عملکرد و هیستومورفومتری روده بلدرچین‌های ژاپنی

8. Biochem C (2014) Products for poultry. Feed safety for food safety. www.biochem.net.
9. Choudhury K, Das J, Saikia S, Sengupta S and Choudhury SK (1998) Supplementation of broiler diets with antibiotic and probiotic fed muga silk worm pupae meal. Indian Journal of Poultry Science. 33: 339-342.
10. Coates ME and Fuller R (1977) The gnotobiotic animal in the study of gut microbiology, in: Microbiol Ecology of the Gut (Clarke RTJ and Bauchop T, eds.). Academic press New York. Pp. 311-346.
11. Collins JK, O'sullivan GC, Thornton GM, O'sullivan MM and Geraldin E (2007) Probiotic strains from *Lactobacillus salivarius* and antimicrobial agents obtained there from. United States Patent. 18: 65-45.
12. Fuller R (1989) A review: Probiotics in man and animals. Journal of Applied Bacteriology. 66: 365-378.
13. Garsia V, Catalagregori P, Hermand Z, Megiase MD and Madrir J (2007) Effect of formic acid and plant extract on growth, nutrient digestibility, intestine mucosa morphology and meat yield of broilers. The Journal of Applied Poultry Research. 16: 555-62.
14. Hampson DJ (1986) Alteration in piglet small intestinal structure at weaning. Research in Veterinary Science. 40: 19-40.
15. Jin LZYW, Abdullah N and Jalaludin S (1996) Probiotics in poultry: modes of action World's Poultry Science Journal. 53: 251-268.
16. Leeson S and Summers JD (2008) Commercial Poultry Nutrition. Nuthingham University press, England.
17. Macari M (1998) Aspectos fisiológicos do sistema digestivo das aves. Semana Acad Medicina Veterinária e Zootecnia FMVZ-USP, São Paulo, Brazil. 8: 4-18.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از دانشگاه ارومیه بابت تأمین منابع مالی پایان‌نامه و نیز همکاری که در اجرای طرح مربوطه با نویسندگان همکاری نموده‌اند، قدردانی می‌نمایم.

منابع

۱. خسروی نیا ح و رازانی ک (۱۳۸۸) ایده‌های نوین پیرامون مواد محرک رشد در تغذیه طیور. چاپ اول، انتشارات پرتو واقعه.
۲. ولی ن (۱۳۸۸) اصول پرورش بلدرچین. چاپ اول، انتشارات سامان دانش.
3. Ai Q, Xu H, Mai K, Xu W, Wang J and Zhang W (2011) Effects of dietary supplementation of *Bacillus subtilis* and fructooligosaccharide on growth performance, survival, non-specific immune response and disease resistance of juvenile large yellow croaker, *Larimichthys crocea*. Aquaculture. 317: 155-161.
4. Angel CR (1991) Long segment filamentous organism observed in poult experimentally infected with stunting syndrome agent. Avian Diseases. 34: 994-1001.
5. Applegate TJ, Dibner JJ, Kitchell ML, Uni Z and Lilburn MS (1999) Effect of turkey (*Meleagris gallopavo*) breeder hen age and egg size on poult development. 2. Intestinal villus growth, enterocyte migration and proliferation of the turkey poult. Comparative Biochemistry and Physiology. 124: 381-389.
6. Babazadeh D, Vahdatpour T, Nikpiran H, Jafargholipour MA and Vahdatpour S (2011) Effects of probiotic, prebiotic and synbiotic intake on blood enzymes and performance of Japanese quails (*Coturnix japonica*). Indian Journal of Animal Sciences. 81: 870-874.
7. Bayer RC (1975) Characteristics of the absorptive surface of the small intestine of chicks. Poultry Science. 54: 155-169.

تولیدات دامی

دوره ۱۸ ■ شماره ۴ ■ زمستان ۱۳۹۵

18. Marioka A, Santin E, Sugeta SM, Almeida JG and Macari M (2000) Utilization of probiotics, probiotics or synbiotics in broiler chicken diets. *Revista-Brasileria-de-Cinecia-Avicola*. 3: 75-82.
19. Marks HL (1993) The influence of dietary protein level on body weight of Japanese quail lines selected under high- and low-protein diets. *Poultry Science*. 72: 1012-1017.
20. Mehdizadeh SM, Lotfolahian H, Mirhadi SA and Hosseini SA (2009) Effect of probiotic on morphology of digestive system and immune system in broiler chicks. *Veterinary Journal (Pajouhesh & Sazandegi)*. 88: 27-33.
21. Mikulec Z, Sermen V, Mas N and Lukac Z (1999) Effect of probiotic on production results of fattened chickens fed different quantities of protein. *Veterinary Archives*. 69: 109-209.
22. Minvielle F (2004) The future of Japanese quail for research and production. *World's Poultry Science*. 60: 500-507.
23. Panada AK, Reddy MR, Rama Rao SV, Raju MVLN and Paraharaj NK (2000) Growth carcass characteristics, immunocomponente and response to *Escherichia coli* of broiler fed diets with various level of probiotic. *Archive fur geflugelkunde*. 64: 152-156.
24. Patterson JA and Burkholder KM (2003) Application of Prebiotics and Probiotics in Poultry Production. *Poultry Science*. 82: 627-631.
25. Rolfe RE (2000) The role of probiotic cultures in the control of gastrointestinal health. *Journal of Nutrition*. 130: 396-402.
26. Sissons JW (1989) Potential of probiotic organisms to prevent diarrhea and promote digestion in farm animal: a review. *Journal of Food and Agricultural Science*. 49: 1-13.
27. Taksande PE, Zanzad AA, Ramteke BN, Lanjewar RD, Sirsat PR and Patankar RB (2009) Effect of Various Probiotics on Growth Performance of Japanese Quails. *Veterinary World*. 8: 321-322.
28. Teshfam M, Rahimi SH and Karimi K (2004) Effect of various levels of Probiotic on Morphology of Intestinal Mucosa in Brioler chicks. *Journal of Tehran Veterinary Faculty*. 60: 205-211.
29. Uni Z, Platin R and Sklan D (1998) Cell proliferation in chicken intestinal epithelium occurs both in the crypt and along the villus. *Journal of Comparative Physiology*. 168: 241-247.
30. Xu ZR, Hu CH, Xia MS, Zhan XA and Wang MQ (2003) Effects of dietary fructo oligosaccharide on digestive enzyme activities, intestinal microflora and morphology of male broilers. *Journal of Animal Science*. 82: 1030-1036.